పెద్దకథ

ఆపరేషన్ ఫాల్కన్

అల్లం శేషగిరి రావు

తూర్పు కనుమల్లోనుంచి వంపులు తిరిగి సుదీర్ఘంగా కనుచూపు మేర సముద్రంమొగ వరకు విస్తరించుకొన్న విశాలమైన సరస్సు. సరస్సు కుడి ఆవలివైపు ఎత్తుగా పెరిగిన సరుగుడు తోటలు నిర్జన సైకతాల్లో సముద్రతీరం వరకు వ్యాపించి వున్నాయి.

సరస్సులో దట్టంగా పెరిగి పెనవేసుకున్న జమ్మిగడ్డి పొదలు. ఎత్తుగా ఏపుగా లేచిన తుంగ సుబుర్లు. వాటి మధ్య తలలూపుతున్న తెల్లటి రెల్లుగడ్డి పూల కంకెలు. చిక్కగా అల్లుకుని నీటిమీద తేలుతున్న ఆకుపచ్చని బూజు వంటి నాచు. వాటి మధ్య నీటిలో ఊడలు దిగిన తామ రాకులు నీటిలో అడుగున బురదలోనుంచి గజిబిజిగా పెరిగి పెనవేసుకున్న జీమూతాల్లాంటి నాచు తీగలు. ప్రకృతి రమణీయంగా వుంది. పచ్చదనం మైళ్ళ కొద్దీ పరచుకుని వుంది.

ఆకాశపు వెలుగునీడలలో ఎటు చూసినా చిక్కటి పచ్చదనం. నీలి రంగు చిమ్ముతున్న తేట నీటిలో నీటి మొక్కలు. ఒడ్డున ఎండీ ఎండని బురదనీటి జాడలు కనులకు ఇంపుగా కనిపిస్తున్నాయి. సరస్సుకి ఇవతలి వయిపుకి అస్తవ్యస్తంగా పెరిగిన మొగలి పెందెలు. దూరంగా బెస్త పల్లె.

ఆరోజు అర్ధరాత్రిదాటింది. బెస్తపల్లెలో సద్దుమణిగింది. పగలంతా చేపల వేటలో కష్టపడ్డ పల్లె జనం ఆదమరచి నిద్రపో తున్నారు. గుడిసెల్లో మిణుకు మిణుకు మంటున్న దీపాలు చీకట్లో సరస్సు దగ్గర నుంచి స్పష్టా స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. చుక్కలు పరుచుకొన్న ఆకాశం క్రింద సరస్సు నిర్జనంగా నిశ్శబ్దంతో నిండి వుంది.

ఆ అర్ధరాత్రి నావమీద తిరుగుతూ సరస్సుమీద కావలికాస్తున్నాడు కొండడు.

ఎక్కడో అలికిడి. "ఓహెయ్.... హేయ్" అని హెచ్చరిస్తూ కేక పెట్టాడు. చీకట్లో ఆ కేక సరస్సుమీద గాలిలో తేలుకుంటూ ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో సుదూరంగావిని పిస్తోంది. బెస్త పల్లెలో మగత నిద్రలో వున్న చిలక చెవికి ఆ కేకలు సోకాయి. 'కొండడికేకలు' అని నిద్రలో ఒళ్ళంతా గగుర్పొడిచినట్లయి కిల కిలా నవ్వుతూ. కలవరిస్తూ. క్రమంగా నిద్రమైకంలో జారుకుంది.

2

ఆ నిర్జన ప్రదేశంలో సరస్సు ఒడ్డున చిన్న గుడిశ. అందులో ఒంటరిగా ఉంటు న్నాడు కొండడు. కొన్ని నెలల క్రితమే తనని పెంచి పెద్దచేసిన ముసల్ది చచ్చి పోయింది. ఆ సరస్సుకి కావలాదారు కొండడు. దొంగ తనంగా సరస్సులో చేపలు పట్టకుండాను, సరుగుడుతోటల్లో రాత్రిళ్ళు కర్రలు నరుక్కుపోకుండాను కాపలా పెట్టాడు ఆ ఊరు పెద్ద కాపు.

కొండడు పెద్దకాపు ఇచ్చిన పడవమీద సరస్సుపై గస్తీ తిరుగుతుంటాడు. చేపలు పట్టేవాళ్ళదగ్గర నావకి వారానికి సుంకం. చేపలు పట్టడానికి ప్రతీరోజూ ఆసీలు. కర్రలు కొట్టే కూలీల దగ్గర రోజువారీ మామూళ్ళు వసూలుచేసి పెద్దకాపుకి జమ కడుతుంటాడు.

కొండడికి పేరు ఉందో లేదో ఎవరికీ తెలీదు. చంటిపిల్లాడిగా ఉన్నప్పుడే

కొండల్లో ఉండే తన అమ్మమ్మ ముసిలి దానితోపాటు పెదకాపు.వాణ్ణితీసుకువచ్చేడు. చిన్న గుడిసె కట్టించి సరస్సుకి.సరుగుడు తోటలకి, జీడి తోటలకి కావలా మునల్దాన్ని పెట్టాడు. కొండల్లోంచి వచ్చాడు కాబట్టి అందరూ కొండడు అని పిలిచే వోళ్ళు. కొండల్లో పెరిగిన ముసిల్ది గెద్ద కళ్ళతో పెదకాపు ఆస్తిని కావలా కాస్తూ మనుమడ్ని కళ్ళల్లో ఒత్తులు పెట్టుకొని కాపాడుకొంటూ పెంచి పెద్దచేసింది.

కొండడికి చిన్నప్పుడు జుత్తు కొర్తు లాగ. తల ఉదతలు పీకిన తాటి టెంకలా ఉండేవి. చిన్ని నుదురు. దుబ్బుల్లాంటి చొచ్చుకొచ్చిన బుడ్డ పెదాలతో పాటు అందమైన కోచేరు లాంటి ముక్కు. పచ్చటి శరీరం. తోటలో పెరిగిన కామ్మతో అంటుగట్టిన అడవిచెట్టు పూచిన పువ్వులా ఉండే వోడు.

కొండడు చిన్న తనంలోనే పడవలో ముసిల్దానితో తిరిగేవోడు. నీలాకాశం మీద ఎగిరే కొంగల్ని పిలిచే వోడు. మేఘం ఉరిమితే ఉలిక్కి పడేవోడు. ఆకాశం మెరిస్తే లేడి పిల్లలా పిరికి చూపులు చూసేవోడు. రాను రాను వయస్సుతో ఎదుగుతూ దిట్టబడ్డాడు. చిన్నప్పటి కళ్ళలో అమాయకత్వం అడవి పిల్లి కళ్ళలోని తీక్షణతకి మారిపోయింది. చేపల వేటలో ఆమొత్తం పల్లెలో ఎవ్వరూ కొండడితో పోటీ పడలేక పోయారు. ఈటెతో (చేపల్ని) పొడిచి వేటాడ్డంలోని వాడి మెళకువ చూసి వంశ పారంపర్యంగా చేపల్ని పట్టే (వంశవృత్తి గల) బేస్తలు కూడా ఆశ్చర్య పోయేవారు. పడవ మీద నిల్చొని గెడేస్తే నాచుని కోసుకుంటూ బాణంలా పరుగెత్తేది పడవ. అంత వేగంలోనూ గెడను మారుస్తూ నాచు గడ్డి గుబుర్లలోనుంచి పొదల్లోనుంచి పాములా మెలికలు తిప్పుతూ పడవని పరుగెత్తించే వోడు. తనని పెంచి పెద్దచేసిన ముసల్ది చనిపోవడంతో కొండడు ఏకాకి అయి పోయాడు. పుట్టగానే తల్లిని పోగొట్టుకున్న కొండడు ముసిలిదాని చావుతో ప్రేమకి, ఆప్యాయతకి,ఆదరణకి దూరమైపోయాడు. అంతా శూన్యంగా తోచేది. అంతటి దుర్భరమైన ఒంటరిజీవితంలోనూ తనకు ఊరట గల్గిస్తున్నది ఒక్కటే ఒక్క ప్రాణి-పెంపుడు డేగ. అడవి పిట్ట. దాన్ని పట్టి, పెంచి,మచ్చిక చేసుకున్నాడు.అది కొండడి చేతి మీదో, భుజం మీదో పడవలో కూడా తిరుగుతుండేది.

3

పెద్దకాపు మంచి వయస్సులో ఉన్న రోజుల్లో, కొండల్లో అడివి కాంట్రాక్టు చేసి చాలా డబ్బు సంపాదించాడు. తరవాత అక్కడ ఏవో తగువుల మూలాన్న మరి పని సాగించలేక కాంట్రాక్టు విడిచి పెట్టి ఆ డబ్బుతో ఇక్కడ సరస్సు మీద చేపల కాంట్రాక్టు పాడాడు. చేపల పల్లెలో డాబా ఇల్లు కట్టించాడు. సంవత్సరాలు దొర్లిన కొద్దీ సరస్సును ఆనుకునున్న సరుగుడు తోటల్నీ. పంట భూముల్నీ కొన్నాడు. ఆ పల్లెలో పెదకాపు మాటకి తిరుగులేదు. ఎదురు తిరిగిన వాడికి ఆ చుట్టుపక్కల నిలవ నీడ లేకుండా చెయ్యగల స్తోమత సంపాదించాడు. కొండల్లో అనుభవం బట్టి దండోపాయం ఒక్కటే మనుషుల్ని మచ్చిక చేసుకొనే విధానం అని గట్టిగా నమ్మే వ్యక్తి.ఆసీళ్ళు ఎగగొట్టినా, దొంగ తనంగా చేపలు పట్టినా వాడ్ని పట్టుకొని చెట్టుకు కట్టి,కొరడాతో గొడ్డును బాదినట్లు బాదేవాడు.

పెద్దకాపుకు పిల్లలు లేరు. అతని పెళ్ళాం,కొడుకు నొక్కణ్ణి పెంచుకొని ఆ కొడుకును పట్నంలో ఉండి చదివించు కొంటోంది.

అడవుల్లో ఉన్నప్పుడుతన ఇంట్లో వెట్టి చాకిరీ చేసిన ముసిలిదానిని, దానిమనవడ్ని తనతో కూడా తీసుకువచ్చి ఇక్కడసరస్సు మీదకావలాకి కావరంపెట్టించేడు."నాదగ్గర పనిచేసే వాళ్ళని ఎప్పుడూ అనాధల్ని చెయ్యను" అని నిదర్శనంగా వాళ్ళని చూపుతూ మిగతావాళ్ళ స్వామిభక్తిని చూరగొనడానికి ప్రయత్నిస్తుండేవాడు.

4

పెంపుడు డేగతో కాలంవెళ్ళ బుచ్చుతున్న కొండడి ఏకాంత జీవితంలోకి కాలకెరటంమీద ఓ వెండి మబ్బు దరిసింది. చిలక. చేపలపిల్ల.

చేపలపిల్ల చిలక నల్లగా వున్నా వంపులు తేరిన శరీరంలో, పొందికైన అవయవాలతో బింకంగా నల్లముత్యంలా ఉంటుంది ఎప్పుడూ చిన్న పటుగే. ప్రతీ చిన్న విషయానికి విరగబడినవ్వేది. పగలల్లా పుల్లలు ఏరటం, సాయంకాలం పొయ్యి రాజేసిమారటితల్లికి వండిపెట్టడం చిలక దిన చర్యలు. ఉన్న దొక్కర్తి.తండ్రి పోయాడు. మారటితల్లికి పిల్లలు లేరు. చిలకని స్వంత కూతురిలా పెంచింది. కూతురు ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఎప్పుడువచ్చినాఆమెమీద ఆంక్షలువుంచేది కాదు. "ఆడపిల్లని అలా ఒంటరిగా ఒగ్గేస్తున్నావ్ ! జాగర్తోలమ్మ" అంటే "అది సిలకే! సిలకైనా ముద్దెట్టుకోబోతే ముక్కు కొరికిపారేస్తాది" అనేది. చిలక అప్పుడప్పుడు చీకటిపడ్డాక, తెల్లవారుజామున సరస్సులో చిన్నచిన్న దొంగతనాలు చేసేది.

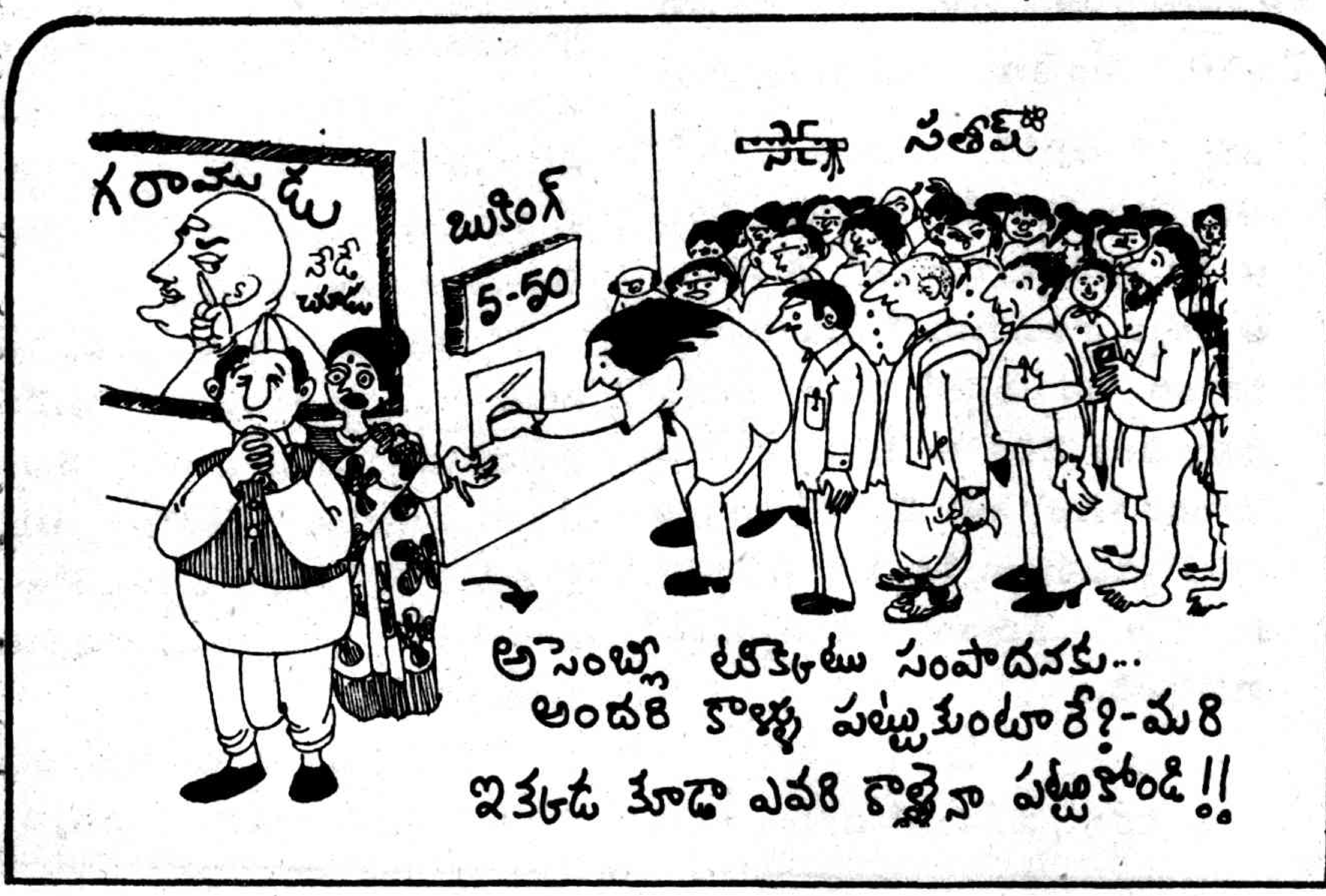

నీటిలో నక్కుకుంటూ పోయి మావుల బుట్టల్లో పడిన వాలుగల్ని. ఇసుక దొంతుల్ని దొంగలా ఇంటికి చేరేసేది. పగలు మగరాయుడులా తిరుగుతూ వీలు చిక్కనప్పుడల్లా జీడిపిక్కల్ని. మెట్టల్లో వందే పుచ్చకాయల్ని వాటంగా కాజేసేది. స్వభావమైన నేరస్థ జాబితాకు చెందింది కాదు. చిలక్క దొంగతనం అవసరం కాదు అలా చిన్నచిన్న దొంగతనాలు చేసి పట్టుబడకుండా తిరగటంలో ఒక ఆనందముండేది. ఆ ఆనందం కోసం ఆమె అప్పుడప్పుడు అలా సాహసాలు చేసేది.

కొండడు ఒంటరిగా కనిపిస్తే ఏడిపించాలని బుద్ధి పుట్టేది. ఒక్కొక్కసారి వాడి ఒంటరి జీవితానికి జాలివేసేది. గుంపులో నుంచి విడిపోయి ఒంటరిగా తిరుగుతున్న పిట్టని పట్టుకొని మచ్చికచేసి ముచ్చట తీర్చుకోవాలనే సరదా— అలాంటిది కలిగేది, కొండడ్ని చూస్తుంటే. కొండల్లోని పిట్ట,రెక్కల్తో కొట్టి గోళ్ళతో గీకుతుందనే చిన్నభయం కూడా ఉండేది కొండడి కనుముక్కు తీరులో. కండలు తిరిగిన శరీరంలో, అనాగరిక శిల్పాలలో కనిపించే ఒక మోటు అందాన్ని చూసేది దేగతో గుడిసెలోనుంచి బయటకి వచ్చి నావని తోసుకొంటూ కొంతదూరం పోయి,ఎగిరి లోనికి దూకి, జోరుగా పడవను నడుపుతూ పోయే కొండణ్ణి చూస్తుంటేచిలక్క కథల్లో రాజకుమారులు జ్ఞాపకానికొచ్చేవారు.

గులకరాయి గుమ్మంలోనుంచి గుడిసెలో కుండలమీద పడింది.

కొండడు బయటకువచ్చాడు-ఎదురుగా చిలక కిలకిల నవ్వుతోంది.

"గాయి....రాయి నువ్వు ?"

నల్లముత్యం తన ముసిముసి నవ్వుల్ని పైటచెంగులోకినొక్కుకుంటూ నవ్వింది.

"ఏటా నవ్వు ! రాయెందుకేసావ్"

"ఏమో!" వయ్యారంగా అమాయకంగా చూస్తూ ఆశ్చర్యపోయింది. సమాధానం అర్థంకాక అయోమయంగా ముఖం పెట్టి చిలక కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

అణుచుకున్న నవ్వు కట్టలు తెంచుకుంటున్నట్లు వికావికలుగా విరగబడి నవ్వుతూగట్టువెంబడి పరుగెత్తి పోయింది. నవ్వుల్లో పుచ్చపువ్వుల్లాంటి మెత్తదనం. పరుగుల్లోని వయస్సు పులకింతలతో కొండడి మనస్సు విచిత్రానుభూతితో తేలిపోయింది.

ఆరోజునుంచి చిలకని చూద్దామని కొండడు తహతహ లాడేవాడు. ఎడారిలో తిరిగేవాడు. నీటి మాటుల కోసం తపించినట్టు చిలకకోసం వెతికేవాడు. దూరంగా కనిపించేది, "హేయ్" అని కేక వేసేది. వెక్కిరించేది. విరగబడి నవ్వేది. పారిపోయేది. హఠాత్తుగా దగ్గర పడితే "ఎందుకూ అలా సూస్తావ్?" అనిక్షణంసేపు కళ్ళెర్రజేసేది.మరుక్షణంలో నవ్వు. చూస్తూండగా మొగలి పెండెల్లో దూరమయ్యేది.

5

చంద్రుడు లేని ఆకాశంమీద వేగుచుక్క పొడిచింది. దూరంగా సరస్సుకి అవతల కొండలమీద తూర్పు దిక్కున మిణుకు మిణుకు మంటూ ప్రకాశిస్తోంది. వేగుచుక్కలోని ఎర్రజీర ఉండుండి తళుక్కు తళుక్కుమని మెరుస్తోంది. దాని కాంతిలో మిగతా చుక్కలు వెలవెలబోతున్నాయి.చుక్కలకాంతిలో విశాలంగా పరుచుకొన్న సరస్సు మసగ మసగ్గా కనుచూపుమేర ఇరువైపులా కనిపిస్తోంది. చుక్కవెలుగులో తుంగగుబుర్లు చీకటి నీడలలో దోబూచు లాడుతున్నాయి.ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణం ఎక్కడో అరచే నీటి పిట్ట అరుపుతోనూ, నీటిలో తుళ్ళిపడిన గండుచేప కెలికింపుతోనూ ఒకరకం జలదరింపు కలుగజేస్తోంది. సరుగుడు చెట్ల సందుల్లో నుంచి సరస్సు వంపులు తిరిగిన కొండల వెనుక ఆకాశంమీద లేత వెలుగు పొడ కడ్తోంది. చీకట్లో మెల్లగా పరుచుకుంటున్నాయి తొలి సంధ్య వెలుగులు. ఆ వెలుగును చూసిన కొంగలు చెట్లమీది నుంచి గుంపులు గుంపులుగా లేస్తూ చీకట్లో అరుచుకుంటూ నీటిమీద ఎగురుతూ మంచుముద్దల్లా సరస్సుమీదికి దిగుతున్నాయి.

సమాచారమ్

పొన్నూరులో యువకవుల సభలు

సాంస్కృతీ సమాఖ్య (యువ సాహితీ వికాస వేదిక) ఆంధ్రప్రదేశ్, ఆధ్వర్యాన ఫిబ్రవరి 23, 24 తేదీల్లో యువ కవుల రాష్ట్రస్థాయి మహాసభలు పొన్నూరులో జరుపబోతున్నారు.

ఈ సభలలో ఆధునిక సాహిత్యంలోని వివాదాస్పదమైన అనేక అంశాలపై ప్రసంగాలు, కవి సమ్మేళనం, సమాఖ్య విజేతలకు సత్కారం, గ్రంథావిష్కరణ మొదలగు కార్యక్రమాలు జరుగుతాయని, ఈ సభలో పాల్గొనదలచిన వారు—

శ్రీ ఉత్పల వరదరాజా, సాంస్కృతీ సమాఖ్య, పొన్నూరు, గుంటూరు జిల్లాకు వ్రాసి పూర్తి వివరాలు పొందవచ్చునని సంస్థ కార్యదర్శి తెలియజేస్తున్నారు.

ఉమ్మెత్తల అవార్డు కవితా సంపుటాల పోటీ

లోగడ వలెనే 1985వ సంవత్సరానికి కూడా సాహిత్య వేదిక ఆధ్వర్యంలో కవితా సంపుటాల పోటీ ఏర్పాటు చేయబడింది.

కవితా సంపుటాలు 1981 నుండి 1985 జనవరి వరకు ముద్రణ పొందినవి పోటీకి పంపాలి. వ్రాత ప్రతులు పంపరాదు. ఒక్కో కవితా సంపుటి రెండు ప్రతులు పంపాలి. ఎంపిక చేయబడ్డ గ్రంథ రచయి(త్రి)తను ఆహ్వానించి ఉమ్మెత్తల అవార్డు 116/- రూపాయల నగదుతో సత్కరించడం జరుగుతుంది.

గ్రంథాలు 28-2-1985 లోగా, ఉమ్మెత్తల, సాహిత్య వేదిక, బ్రాహ్మణవీధి, వనపర్తి(పోస్టు), మహబూబ్‌నగర్(జిల్లా) చిరునామాకు పంపాలి.

రాజకీయ కవితల ప్రత్యేకసంచిక

అమలాపురం "ఎక్స్‌రే" సాహిత్య మాసపత్రికవారు రానున్న అసెంబ్లీ ఎన్నికలను పురస్కరించుకుని ఒక ప్రత్యేక కవితల సంచికను ప్రచురించనున్నారు.

"ఎక్స్‌రే", కొల్లూరి హౌస్, అమలాపురం-2 అనే చిరునామాకు తమ కవితలను పంపవలసిందిగా కోరుతున్నారు.

చల్లగాలులు తెరలు తెరలుగా వీస్తూ నావతోనూ గడ్డితోనూ గుసగుసలాడుతూ మేలుకొంటున్న తామరలకు పులకరింతలు పెడ్తూ లేస్తున్నాయి.

సరస్సు మీద ఏదో అలికిడి. మగత నిద్రలో ఉన్న కొండడి చెవిని పడింది. కొండడు ఆవలించుకుంటూ లేచి గుడిసెలో నుంచి బయటకు వచ్చాడు సరస్సుమీద పొగమంచు విస్తరించుకొంటోంది. దూరాన అక్కడక్కడ చేపల వేటకి బయలుదేరిన నావలమీద లాంతర్లు, మంచు కమ్మిన చీకట్లో సరస్సుమీద మిణుకు మిణుకుమని కనిపిస్తున్నాయి.

నీటలో ఏదో కదులుతున్న చప్పుడు స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది.

తిరిగి నిశ్శబ్దం ... మళ్ళీ నీటిలో సడి.

నడుం బిగించి తన పడవకోసం ఒడ్డుకు పరిగెత్తాడు. పడవ లేదు. క్షణంసేపు నిశ్చేష్టుడయ్యాడు. పడవని ఎవరు విప్పేశారు. నీటి వాటంకి తేలుకుంటూ ఎక్కడికో పోయింది. పడవకోసం నీటిమీద కలయ చూస్తున్నాడు.

ఎవరినో బట్టి పరుగెత్తుతున్న పాదాల సడి.

కొండడు వెంబడించాడు.

పొగమంచు

కిలకిల నవ్వులు-పరుగులు-విరగబడి నవ్వులు, నీటి మీద తేలుతూ మంచులో కలిసి పోయాయి.

కొండడు కూడా నవ్వుకున్నాడు.

6

ఒక రోజు మధ్యాహ్నం కొండడు దారపు ఉండల్ని, కొయ్య మేకుల్ని, వెదురు పుల్లలని ముందు పరచుకొని పిట్టల వల అల్లుతున్నాడు. దారానికి పురివేసి అంబలి కలిపిన తుమ్మ జిగురుతో వాటిని గట్టిగా పేనుతూ సన్నటి పుల్లల్లా తయారు చేస్తున్నాడు. కొనలకు ఉరుల్లా జారుముడులు వేసి గుమ్మంలోనుంచి పడుతున్న ఎండలో ఆరబెట్టున్నాడు. రాత్రి మాగన్ను పడుతున్నప్పుడు నీటి బాతుల మందలు జుంయ్ జుంయ్ మని గాలితెరల్లా ఆకాశం మీద ఎగురుతూ పోతున్న చప్పుడు విన్నాడు. "శీతగాలి తిరిగింది వలసపిట్టలు దిగుతున్నాయి" అనుకున్నాడు. వాటిని పట్టుకోడానికి వల సిద్ధం చేస్తున్నాడు.

ఎదురుగా ఉయ్యాలలా వేలాడ దీసిన వెదురు బద్ద మీద దేగ, కప్ప పిల్లని పొడుచుకు తింటోంది. గోళ్ళ మధ్యన అదిమి పట్టి చీల్చుతోంది. రెక్కలు కొట్టుకుంటూ వెదురు బద్ద మీదనుంచి జారిపడిపోకుండా కాసుకుంటూ తమాయించుకుంటోంది. వలని అల్లుతూ మధ్యలో కొండడు నాలికతో లొట్టలు వేస్తూ, ఆ లొట్టలకి అది సమాధానంగా కిచ్ కిచ్ మని సకిలిస్తున్నట్లు అయిస్తుంటే ముచ్చట పడిపోతున్నాడు.

"కుసు... కుసు" అని ఎడమ చేతిని చాచాడు. కప్ప పిల్లని ఆరగించడం పూర్తి చేసిన దేగ తృప్తిగా ఎగిరి గంతేసినట్లు చేతి మణికట్టు మీద వాలింది. కుడిచేత్తో దాని ఒళ్ళంతా నిమిరాడు. అంబలి కలిపిన జిగురు వాసనకి కొండడి చేతిమీద పరిశీలనగా గీకుతోంది. మళ్ళీ సౌంజ్ఞ చేశాడు. చేతి మీద నుంచి భుజం మీదికి ఎక్కి కూచుంది. మెడని అటు ఇటు తిప్పుతూ గుండ్రని కళ్ళతో గుడిసంతా కలయ చూస్తోంది. మచ్చిక చేస్తున్నప్పుడు దేగ రెక్కలతోనూ ముక్కుతో పొడిచిన గాట్లతోనూ కొండడి చేతి మణికట్టు, భుజం కదుపులుగట్టి మాంసం ముద్దలు ముద్దలుగా పేరుకొని గట్టి పడి పోయివున్నాయి. అలా గట్టిపడిపోడానికి ముసల్ది అడవి ఆకుల పసర్లని రుద్దేది.

పిట్టల్ని పట్టడానికి, వలలు అల్లటం, దేగల్ని మచ్చిక చేసి వేటాడించడం కొండడు ముసల్దానిదగ్గర నేర్చుకున్నాడు. ముసిలి దాని మొగుడు మొత్తం కొండగూడేలకి దేగల పెంపకంలో ఉద్దండుడట. వాడు బ్రతికున్న రోజుల్లో నవాబులకి, దొరలకి దేగల్ని అమ్మేవాడని మనుమడికి చెబుతుండేది. దేగ జాతిని పోల్చటం, దాన్ని పట్టడం, మచ్చిక చేసి వేటనేర్పటం ఆ తతంగం అంతా మొగుడు దగ్గర చూసిన ముసల్ది మనుమడికి నేర్పింది.

అలా వలని అల్లుకుంటూ దేగతో ఆడుకుంటున్న కొండడికి గుడిసె అవతల నుంచి "ఒరే కొండిగా! కొండలండీకే" అనే కేక వినిపించింది. బైట పెద్దకాపు, ఇంకా అయిదారుగురూ ఉన్నారు. పెద్దకాపు చేతిలో ఇనప తీగ లాంటి చేకితోక కొరడా ఉంది. కొండడు దేగని కట్టేసి గుడిసెలోనుంచిబయటకు వచ్చాడు.

(సశేషం)